

France Forstnerič

P I J A N I K U R E N T

(za oder priredil recital Tone Partljič)

ZBOR: moški
moški
ženska
ženska
ženska
kurent
deček

t 2841

T 63/11

Tema: Kanglice

Milena do 16 mč

Nc

3x

-2-

Poje navček!

Normalna svetloba. Gledalci na obeh straneh "odra". Od nekod se najde deček, desetleten morda, v roki mu visi emajlirana kanglica. Odide pri vratih iz dvorane. Z magnetofona čujemo:

Kurk

Le gledajo ga, kako zdaj zgodaj prebujeni deček
potuhnjen bosopéti za ljudmi, ki grejo delat,
pozni, nejedoljni in zaspani.

V njegove zakotne oči se niti ne ozrejo,
on pa s kanglico zvoni po mleko.

(1 Stanje) 3 x Kang

Dvojano zajame popolna tema. Naraščajoče zvonjenje kurentskih zvonov, ki prehaja v crescendu, silovit izbruh kurentskega zvonjena, silovit orgazem, tako da bi lahko gledalci v tej totalni temi in predivjem hrupu znoreli... V to divje zvonjenje se meša zbor, kot kriki dokler končno zvonjenje ne ugasne in čujemo zbor kot neko zarotitev.

z b o r

NOČRA NEVIHTA PROLOG

Boris Brunk To je čas brezvladja, noč

mošatih potnih zvezd. ^{Male} Ura

bičanja mesa. V zarotniški temi

izberemo pisanega glavarja, (Peter)

Fočel

da nam kredljivo sanjsko čredo razpodi

pohlevne paše.

Tam-Tam

Bi gare

3 7

Brunčko: Glava: ON

Majda: prvi v sedlu, strašen, kot smo ga želeli, ON

Minu: poahljeni brat vetra, nezakonski sin ravnine.

ki ga z molkom tiko ščuva
in mu s suho travo samotarsko posteljo
postilja.

Glas: ON

Milena: večkratni samomorilec, med najmočnejšimi izbere
dvom, ^{ON!} poniglavim se molče pridruži,

Glas: ON

nežna žival

Franči sklepa hitre kompromise, do ohriplosti pomirja
na vse strani togotne klice

v množici, ki mu mrnra za čelom

Majda ^{ON!} ^{tejde} kot za zidom. Skupaj je ogradił kačo,
rože, točo, ^Atopla stegna, ^Amrzel nož. Okrog se plazi
od pohlevnega ponosa, zbegar ve: ^{Kve.} nazadnje ~~z~~
Kocerari: se je treba vzdigniti pred zidom.

Glas: ON

Miau: pred puškino cevjo si da opravka
z nežnimi pozornostmi, a pada strmo,
daleč vidno, in obleži z neskončno milim
shiranim trebuhom. vcarec -

Peter: Gledalci padamo za njim s preudarkom!
drug za drugim. Čreda ^Apotnih konj čez nas topče,
prašni zmagovalci, daljni znanci, z jutra na večer
korakajo. Ko vsi odidejo, se dolgo zbujujo. Sebi zan,
daleč naokoli nobena kaplja vode ne začrnila,
spokojno diha prah. Od daleč kakor južni ~~zvezni~~
tanki glas piščali izmed vrb prihaja
čez vodo in čez vetroven marčni travnik.

To je čas, da mu odprete
v bledi dan

(Problem predstave so nedvomno luči. Naj bo začetek
v medli jutranji sivini. Izmed zabora se "iskristalizirajo"
moški, ki bo KURENT.)

IZBIRANJE

Brunta, ki ponoči ne more spati,

Jr. ki nima ne konja ne žené,

Mil. ki je sprt z brati,

Mag. ki ni izpel še nikdar nobene
pesmi do konca,

Milu. ki ponoči po polju kolovrati,
kot da se boji sonca,

Brun. Bely. ki govorí besede dvoumne in pridušene

Mil. in gleda tako kakor iz ječe,

Jr. ki stoji pred človekom, kakor da bi stal pred vratim,

Mil. ki nikomur ne prižiga sveče,

Mag. ki ne moli in ne kolne,

Milu. ki ga teža njegovega molka v zemljo vleče,
~~oblačeno pa se kot medilo nekam žene,~~

Jr. ki niti ne gre niti ne more ostati,

Mil. ki nas njegova prisotnost dela negotove in bolne,

Pt. Brun. ta naj se - sebi v odrešitev Vali v pogubo
Kocevar. v kurenta obleče.

Kocjan Sredina Spodaj

ZBOR - refren

Zvonci so zvenčali za vasjo,
kot da bi gorelo.

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na proč.

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na proč.

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na proč.

OBLAČENJE - dolj Blumek

Ženski glas

Milivoj Kurent se oblači

zelo počasi. To je kot poslavljajanje,

ko še vse spi. Umije se z vodo,

ker voda se nikoli ni rodila.

Če ne vzdrži dotika z vodo,

se v snu obrne

in od konca k začetku sanja

Peter: to o vodi. Če pa vzdrži,

se tisti trenutek zbudi. Iz temo privleče kožuh.

Kurent: Štitem

Kocúr: Najprej, posedejo se gledajo v obraz.

Na 2. odga srh spreleti, potem mu je toplo

kot v hlevu. Počasi se vzdiguje

opiti ples krilatih rib,

stonogih rož in hihitavega semenja

pred tihimi poletnimi očmi.

Z robidevjem poveže veter,

da mu deževni krik ne bi ušel

iz prsi prezgódaj. Naj še pije. Peter: "Piš!"

Ko se naloka, mu lajajoča trava

iztrga iz rok verigo, da je penast

kakor stekla slina, kuštrav

kakor kri in žalosten kot kalna Drava.

Peter!

Z b o r: (refren)

Zvonci so zvenčali za vasjo,
kot bi gorelo.

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na prod.^{Smr}

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na prod.^{Smr}

> strani

OBLAČENJE:

← ↗ ~~Kurent in steče~~
Zenski glas:

① Kocerav na topot

A steče...

St. 8

② Milena: A steče, Vse vode,
Topot (1) ki so odtekle,
vse solze z rjuh in poležanih trav,
iz cerkev, s skedenjiev,
z mokrih stogov sena,
iz polnih sedov, s sončnega pobočja suše,
z bodečih než, s krizantem,
vse solze sveč,
s plenic
in z brkov
ga zdaj več ne objočejo. Umira,
saj mu teče slina,
mleko, kri, sokrvica, solze,
nazadnje suha sol ...

Peter saj to je smrt po kurentsko
in slap krvi je roj metuljev,
urna miš je kri, kot strah
in dotekanje.

Kurent:

Kocerav: Kot iz stolpa vidi,

(1) kako mu žena mah ^{v opreznem dvoru;} mati ^{zlegane}
~~S posnizanim rubkom~~ yosolenim tobikom.

(2) Oče oprezenem ^{ace mu mahs} vopreznem dvoru

6

Mali mu od daleč maha v zbeganem ponosu,
prijatelj-brat mu maha
z nenadejanim sovraštvom.

Vsi drugi mahajo

kar tjavdan. Pozna ga več nihče!
Lahko se pokrije s kapo,
lahko se skrije. Lahko zbeži iz gozda,
lahko na polje. Kakor sončnica v snegu
je zdaj gnijoča ura tega februarja.

Astronomski klinopisi ptičjih krempeljcev
mu ukažejo na konec njive, Top z nogami
poldne pa je daleč zadaj
in zvonik in vas,
nenavadno daleč zadaj,
kot da svet še ni ustvarjen.

ZBOR:

^v
~~Bruncko~~, Zvonci so zvenčali za vasjo,
kot da bi ~~porelo~~.

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na pred...
Pozna ga več nihče...

Pozna ga več nihče...).

~~Zvonci so zvenčali...~~

bobes
str. 28 lepe/0

(Tihi, grozeči, vedno prisotni, grozljivi kurentski
zvonovi se začujejo, neprestano grozeče zvonijo, vse
je zlovešče, Kurent se je ločil od doma in teče za
čredo. Zbor spremišča njegov tek in komentira.)

TEK ZA ČREDO

titem idoč 3'X

se dvignejo

8

Kocevski A teče...

Bruncko; ZBOR:

Teče, zasoplo

Milica teče za čredo,

da bi utekel

požrešni njivi,

ki mu je noge

in ga hoče

kot meglo nositi

nekaj vzdihljajev

nizko nad tlemi.

Milica; Teče za čredo

Herra X Ženski glas:

Teče, da ga ne bi blodnje

potegnile v sanjski krog

okrog samotnega drevesa,

ki po njegovem lubju

trka spogledljivi ptič

in se čez rob ozira

s krivim kljunom

Milica v njegova jetra.

Milica; Teče za čredo

Milica; Teče pod strahom,

ki visi

na nebu kakor sončarica,

pa tudi nizka voda

mu potuhnjeno sledi,

da bi ga cvrčec prežgal,

kakor je trto in kačo,

in da bi ga utopile,

Peter; kakor je mačko

in lastovičje gnezdo.

Milenai; Teče za Čredo

Moški glas:

Ptuhcku Teče z dolgimi koraki,

ko da bi preskakoval vekove,
obenem previdno

kot po hrvi

in sklonjen

pod newidnimi Šibami,

vendar pa naglo,

da bi dohitel

Milenai; Čredo še pred zimo---

Treča za Čredo

Spotoma požira suho slino, ✓

da bi ne zbolel ^

za strašno kurentske stekline.

Teče mimo gozd,

teži v ravnino, ✓

da ga ne bi gozd obdal

s svojo temo

in da ne bi med drevesi

sam olesenel v drevo.

Da se ne bi dlake

na njegovi koži

spremenile v mah,

da ne bi rogovi

postali suhe rogovile,

ki bi z njih visel
njegov dolgi oski jezik
kakor suh bršljan.

Milena: Teče za čredo

Brunočka: Teče in trese Brunočka

Stop: zvonce na vso moč,
da ne bi zvonce zaspali
in se v ~~smu~~ ~~vsesali~~
~~z usti v sladki les~~
in se strašno umirili.

Teče, zasoplo

Milena: teče sa čredo,
ki daleč spred j
lonasti, lomi les,
kosmati požar,
rije po njivah
objestni mejjasec,
loka reko, vampasti vol,
velik ko planina,
tanko trstičje strahu
svisteč kesi
kosa, bridka od strasti.

Milena: ZBOR: Teče sa čredo! (vsi dol) po po!
Teče, zasoplo. ~~z~~

Teče, da ga ne bi blodnje
potegnile v sanjski krog.

Brunočka: Teče pod strahom,
ki visi. ~~z~~
~~Teče pod strahom~~

pridijo dol!

-11-

Teče mimo gozdov

Voda Teče in trese
zvonce na vso moč.

Teče, zasoplo, ...

Milena, teče za čredo... Milena
(moč)

(Zlovešče zvonjenje kurentskih zvonov je morda za spoznanje močnejše.)

3. KOLEKCIJA

HVALNICA

Moški glas:

Bruško

Kako jih vleče

neznana moč, ki nima jedra,

kako jih veže. V vsakem izmed njih

je porazgubljena, ko da so deli

bitja, nekoč razdruženega le zato,

da bi se spet združilo.

Kot svetovi so, ko tečejo

čez prazno polje

posamezno/in z nezgrešljivo nagnico

na kup, da se približajo

in zavrtijo

v počasnih krogih

drug okoli drugega,

Peter vrteč se obenem vsak okrog sebe,

Bruško, da narišejo na spečo zemljo črke nove besedice

in še sredi zime napovejo

jutrišnje poti čebel

in sonca in planetov cvetja.

Koč

Kurent s .

Mar vejo, da je čreda
 v kričnarisano vesolje
 in da je, kdor hodi sam
 svet, pahnjen s tira.

Peter :

svet, pahnjen s tira

Smeh - vsi na leskev

Ženski glas :

Majka, V temi.

so ležale kurentije,
 v kamrah, po podstrešjih,
 v prikletih so čakale
 premražene na daljni klic pomladci.

Muhi

Zvonci so ležali v kotu
 in kot neizkopan ruðnik
 hranili v srcu
 kovino lesketavih zvokov.

Hrn

Vekovi so minili v enem letu,
 pomrli so rodovi cvetja in ljudi,
 suše in vetrovi so pustošili
 po poljih, dokler jih ni spet naselila
 topla čreda kurentov. Tedaj
 pa se je zemlja otalila,
 drevje je nabreknilo od plodne vode,
 reka je prestopila bregove
 in natopila suhe žile
 jalove prsti.

Milena; Zasopla čreda

Kurent tolka
94

zdaj po poljih teka.

Kosmati kurenti sršijo

od slasti plojenja

kot biki, ko osemenijo

debele krave rodnega plemena. Tačka!

Kurenti v dirjajoči čredi

čutijo v žilah čredno moč,

med stegni jim opeta

kleno spolovilo,

na rogovih pa jih sladko peče

neviden čredni obroč.)

(Zvonci se približujejo, vmes se čuje "nizki zvonec".

Vse to je zlovešče.)

ZBOR:

Brun. Bohis

Ilovnata plat zvona v nevihti,

ki razsaja v krvi. Krut ^{Petek} ko vran

in grd ko čuk, mil ko pav

in navček za pogrebom

v dežju...

F. Gabrovšek: Odtrga se

in ni mu več poti nazaj

v usta,

ki so ga izgovorila,

Miru v zemljo,

ki ga je spovila.

KLICANJE OGNJA

Zvonjenje, kot da bije zvon ob ujmi.

Kurent:

Nocenar! Nocoj so se zaprli vsak v svojo hišo,
 slutijo, da se zla kurentova senca
 okrog hiš potika. Tisti, ki že dolgo
 več ne prisluškuje nočnim vlakom, drži
 v koščeni roki ovenelo, ^{ne}
 zdavnaj zadavljen bilko ~~bilko~~ nekega poletja.
 Leži v veliki prazni hiši
 z ohlajenim čelom kakor otec
 daleč v jeseni. Skozi ekno vidi
kakor z dna studence,
 kako zeleno se svetlika
 jabolko na zvoniku.

Nocenar! nekoliko manjši pa še temnejši hiši
 stoji tista, ki njen molk
 kot bleda trta rase
 skozi okno pod brezvezdni svod neba.

Peter! Boše noge, stegna, trebuh
 ji liže tema s plameni,
 hladnimi kot praproč.

V majhni hišici kot za čebele
 spi otrok in mravlje grdi sanj
 mu lezejo iz ust in v usta,
 pa se ne zbudi.

V Hoci!

V koči, ki ni hiša, ampak stara vrba ob vodi,
bedi babica in gleda,
kako zeleno se svetlika
jabolko na zvoniku. (Tetru slika)

Kocevar: Molj hudo VSIK

kurentska molitev: NOCOJ BO PRIŠEL OGENJ
ZEMLJA JE NEKJE RAZKLANA
ŽAR ODPRTEGA PEKLA
V TIHI SVET POŠEVNO SEVA.

Milena
Muhič

3X

Ženski glas (kot odmev in zarotitev)
Nocoj bo prišel ogenj
zemlja je nekje razklana
žar odprtega pekla
v tiki svet poševno seva...

✓ VSIK

Kurent: pocasi VSI naprej
Kocevar: Nocoj Milena dol!

so hiše suhe in vnetljive
kot temne grmade iz dolgega poletja VV
nocoj je kurent blizu in podtika ogenj,
da bo planil pod napušč, pod trhli tram na stropu, V

B

Kotarki

Djetey: Scvrl bo tolste črve v vzduhujoči mizi
plesnive molje bo upepelil, netopirji bodo padali v

dim zadušen

Kocevar: v krempljih bo odnesel streho, ogrijeni petelin na polje
v pekel se bo pod ugreznil,
tramovi bodo plavali po Dravi... V

Milena Muhič

(Že te besede so bile neke vrste grožnja, usodnost, sedaj se pa vse bolj približujejo zvonci, prihajajo do nas, nas znorijo, uničijo, temo, zvonci, žele čez čas pojemajo. Kurent je šel prvič mimo naše hiše. Potem glasba, drugačna luč (luč dneva in nove pokrajine), pomolu dalje.)

(Nove pokrajine)

Milena okrog vocevajoč
objem: cer kolen.

objem

Br. Boris:

Zbor:

Zvonci so zvenčali za vasjo

kot da bi gorelo.

Vsi:

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na prod...

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na prod...

V objeti dihajo nad njima,

V NOVEM SVETU

titem

Kurent:

Ko Mila-Milena vstanets

2X

Razgleduje se po novem svetu,

ki ga je uzel, ko se je izmotal

iz dolgega spanja. Pred njim se stvari prebujajo počasi in posamezno, brezoke so

in nimajo sija, ki je v prejšnjem svetu

lebdel nad njimi kot nad svitki kač.

Ni žejen, ko se napoti po pušči,

ki je niso še nikjer prelajali psi,

prerožljale verige ali preletele sence

Peter: minulih dni. [Vidi, da tu nič ne sije,

nič ne lije, nič ne gnije, nič

ne pridi drugega koraka s prvim.

Kocvari: Ni ilovnatih jam, da bi se poslavljal
z brezzobimi usti beračev od nog,
ki odhaja, ta svet ne odtiskuje
stopinj in za tistim, ki hodi, sled ne mrmra.
Podplati tleskajo ob tla odrezavo
in suho, kot da bi bili razkuženi.

Mrmraje

Zenski glas: *Klik!*, m-m-mo nejedolno

Milena: Za strašljivimi plotovi iz neenakih kolov
vendarle uzre ljudi, ženijo se,

Peter: ali kaj pomeni tiho pasje mlaskanje

Mijo: pri tleh. Kar že počno, za nič se ne menijo
in naselbina je taká, kot da bi bil v njej
kdo zavil vratove petelinom in prenažrl otroke.

Majda: Tu se zvonci davijo s tišino

Peter: in ne dajo zvena od sebe. Naglušna ura
vesolja je to, ko sluh odpove
zavoljo nizkega zračnega tlaka.

Mikna: Brezzračna planota visi

med nebom in zemljo: zgoraj
ledeno nebo, globoko spodaj pa se nižave
parijo v zelenju. ---

Zbor:

Brunčka: Ali je v spanju
prilezel
tako visoko

ali je padel sem
iz velike višine.

(Vprašanje obvisi v zraku, glasba, zvonjenje tiko, zlo=
vešče, samotno.)

gor

Franca

USODA PRIŠNECA

~~VEN-Marte~~

~~ment~~

MŠKJI

Samotarja ^{iz} tujega plemena
prižene nekaj v nove kraje,
kot da je tu nekoč že bil,
pa je kri njegovega rodu to pozabila.

tig!

Ko pride, je plašen in vlijuden,
Zbrano si ogleduje nadrobnosti,
komu se celo zazdi,
da je vohun,
pa je le tih in domotožen.

Stvari prepoznavajo daleč nazaj
kot kakšen starinoslovec.
Boža sledi nohtov na zidu
z ozarjenim čelom
zagrenjenega vedca.

Ženski glas:

Mihaj: Otroci, nagonsko prebrisani,

Milena: se mu dvoumno nasmihajo, kakšna ženska
si ga (iz radovednosti) celo poželi,

Majda starci in starke, ki vejo preveč,
Minuji ga srdito prezirajo, [možje so
razdvojeni in ~~lepo~~^{zlepom} ~~tegajo~~, zato
se jim mimo njega navadno mudi.

Milenc Potem se ga navadijo in k takemu
deblu ali človeku se obračajo
obrazi v strasti in srdu:
kakor pred slepim ogledalom,
ki ga sploh ne vidijo,
vedno kaj naklepajo.
Podobnost s presajenim drevesom
je nesporna: deblo se debeli,
a les je mehak in krogi letnic
so vse bolj redki in razvezani.

Peter: Najbolj mirno pa prhni drevo
od stržena navzven, kadar se pod njim
dva parita: vreč krč v drobovju,
velike beločnice zahajajo nad mahom
kakor meseč nad mrzlo zemljo,
tisoč let potem,
ko so na njej ljudje izumrli.

JAMA

Kurent:

Kocevar: Vrane nad njim se dogovarjajo. Ena
je zabilisnila z očesom
dol v jamo. To je znamenje

Milena

poje -
mima

priče dol - počalke

Koc. Brnj

da prihajajo
 bratje - svatje -
 z noži in jabolki,
 sestre - neveste
 s trnjem in srajcami,
 matere - ~~nesnice~~ ?
 s kruhom in solznim davljenjem,
 očetje - zidarji
 s kamni in bliskanjem.

Milena Samo ljubice ni z njimi,
 ker je že v jami, vse jutro
~~reševlo~~
 že poje ~~z~~ ugrizi
 za hišo njegovih širokih ramen.

K. B. Ravn

Tiho opazijo,
 da so prišli zaman.
 Tudi sami se spomnijo
 vrbe, pozabljenega napeva,
 ali nekega dneva: leti čez nebo,
 črn ptič na sever,
 ali čoln čez bledo vodo
 na ono stran,
 kjer se v grmovju beli
 kot greh davna nedelja.

ZBOR:

Bruncko

To je črn dan

rečejo bratje

in kljedje nesem iz srca gor.

to je zlat dan,
rečejo sestre in kličejo
brate skozi čebelje pike joka,
to je mlad dan,
rečejo matere
in kličejo liste na bukvah

Peter (pi pi kot piščance),

Bronček to je krvav dan,

rečejo očetje
in kličejo sonce
doneče, kot sonce

kliče reko.)

Kurent:

horeval To je prvi dan,
reče on ljubici
z zobatim nasmehom,
potem pa se jama zagrne.

Peter sunce na sredlo Kurent

ZBOR:

Bronček:

in vse Zvonci so zvenčali za vasjo, Hippofit ptaksko
kot da bi gorelo.

Vedeli so, da je to on, Drava ga je izvrgla na pred pred

Vlečelj

(Zvonjenje prihaja bliže, je močnejše, kurent je blizu,
je tu, je tu)

UČLOVEČENJE

Ženska:

Milens

K njim je prihajal iz kresne noči.
nam

Peter

iz znamenj bika, strelca in device

Natase in ^{nas} ~~jin~~ je od daleč gledal.

Včasih je bil to hudoben pogled,

droben kakor zrno prosa, drugič ^{nam} ~~jin~~ je kot kres s polja
žareče bolščal v razmišljene ~~lobaze~~.

Her

Takrat so bili črvi, ki so gložali v lesu,
in smrtna semena, ki so klila v ^{nasem} ~~jino~~ mesu,
v skrivnem soglasju z njim in z zvezdami.

Univer

Prihajal pa je vse pogosteje in vedno bliže,
postajal je domač in nenevaren,
z roke ^{nam} ~~jin~~ je lizal sol in dali ^{šmo} ~~so~~ mu piti,

Od ^{nasega} ~~jinevega~~ kalnega samorodnega vina
so mu rogovali otopeli, postali so krotki
in gluhi za morsejsko klicanje z daljnih svetov.

10.

Miljen

Kurent:

Si qdr

č. se izlise ve

Kočevav

Telo pod kožuhom se je vdalo lagodju.

Začelo se je valjati samo s seboj po topli stelji.

Opolzke besede je začel šepetati sam sebi v uho.

Človeškost se mu je najprej kot samotna uš zalezla
pod kožuh, nato se je ves zalisal v tešni svet pod
svod lobanje,
v tiki kot za male igre in za deževno obiranje bolh.

Ženska:

Milena

Mi pa ^{šmo} ~~so~~

rekli bolj zase kot njemu:

Na dolgi poti se je raztalil kakor kocka ledu

Topot Milen

Ton

na lastnem žejnem jeziku svetnika,

proniknil je v svojo kri in se sam s seboj zestrupil,
zdaj pa hira in kleca in bledi, ne ve,

da se je deviška žival v njem že davno spremenila v človeka.

(Zvonjenje, zedko, otočno, monoton. Navček.)

Deček: (nihilne ve, od kod se je vzei)

Peter
pole

Angelsko cingljava srajčka dečka,
ki pristopica iz vedé.

Rečejo mu "solza mamina"

in kaplja jutranja spolži
po cvetu milje. v mulju bapley ob Bousse
jamica se je skalila,
štorklja se je vzdignila
(otrok na svet nikoli več ne bo
nosila). Za piščeti bo izgubljeno
pomladne dolge dni hodila
črna kokičja Malosti.)

(Zvonjenje zopet naravnja, prikaja bliže, je močnejše, to je zadnja kurantova pijanost in razposajenost, ki se že utruja.)

IZBROZITEV

Mockit:

Bruncko

V zimski obraz zaveje

mračni zrak kot predirljiv

franci

lisičji lajež. Od tega se rogovi
razelektrijo zime, trme in sneri.

Bruncko

Zbegani zvonci bijejo razločne zvoka

in vsak zvok preči na razpolo

Aman v drugem zvoku. Noga se osramočena zave,
da kotali reso, tlači zelje, brca
vola v debelo zadnjico, drobi
zmes jalovine iz sečgane slame
in iz glinastih črepinj.

Bun Dvojnosti se spreje

v vseh stvareh: Kož na mizi
premičljuje kruh, kruh pa medli
pod polmescem zob, ki ga jejo,
vse stvari se zavejo, ali so

Aman jed ali jedec. Dvorce se razklenenojo
in se ne boje sekire, črvi se tiho zarijejo
v zemljo, pčice se vrešče
vzdignejo v nebo, živali se
umorilnega zagrenjeno človeku, človek pa
napne tetivo, stvari se raznaknejo
za toliko, da se lahko spopadejo.

Ko py de
dol'

Milena!

Zenski glas:

dihanje

Nabrekle kože podijo,
VANET semena vzklijejo, jeziki se
Milena izplazijo, zobje zagrizejo, kremlji
se zasadijo, prožnosti se usločijo,
trdnosti še bolj otrdi YOK vode
zvodenijo, svetovi se zavrtijo,
Napadaleci napadejo, premaganci
se vdajo, močni zavladajo, ribki se podredijo,

Topot počas v Krog

Monehahlo topoteli.

Kurent:

Skocvar človek si iz kurentske kože želi,
kurent pa od človeka v sebi zboli.

Vsi Topolejo - oblikajo
se

Zbor:

Brunočko Človek si iz kurentske kože želi,
kurent pa od človeka v sebi zboli....

Peter ~~3~~ ~~4~~ 4x

ZAPREKA

Hitem

Brunočko Čreda je tavala Ko je Konec Hima
brez vodnika, tisti,
ki so ga izbrale
roteče oči, je povečal robove,
turobno bolščal, človek
pod kožuhom se je bal
in izmikal. Nihče
od ~~aj~~ ni hotel prvi
suвати z rogovim v svet,
nihče se ni hotel ruvati
za Čredo; če ji je kaj
zastavilo pot. Nihče
~~aj~~ ni hotel po ozki brvi
voditi čez reko
na oni kraj,
ki ~~se~~ ^{šmo} ga nekoč zapustili,
potem pa ~~jih~~ ^{nas} je vleklo
zopet nazaj. Nihče
ni hotel tvegati,
da bi ~~jim~~ ^{njimi} pregnal

strah iz kosti, da bi šli
vsi za njim in bi Šreča
nehala begati. Nihče
ni hotel biti junak, V
zato ~~was~~ je urak
našel še vedno

na tisti obali, kjer se ^{sme}
obstali:

~~Hana~~ Čez vodo ^{sme} klavrno strmeli
~~Zet~~ in si ob pičlem ognju namen
prearlo voljo greli.

SPOR

Kurent:

Kdo bi dolžil tiste, ki spijo.
Gledali so odhod, in to je bilo
dovolj, da se zadosti običaju
in poteši radovednost. Sodili si bodo
ti, ki bedijo, sprli se bodo
v imenu tistega zakona,
ki so ga zapustili.

Ravnodušna pravičnost bo spala
za njimi kot gluho mesto,

A le po dekliških kengričah bo nemara
še begal spomin
na nje, ki so krenili v noč,
a že ta lučca
se jim bo odmikela
kot tuja zvezda.

Hana ū 1X

Se be 7/1

V

Ko jim bo vse pogasmilo v očeh,
se bodo gledali klavrac
in sovražno ~~kot~~ trop volkov,
ki mu uide plen, ali ko še zbere
zdesetkač in stepen po levu:
vsak sam in siv in ves vsakdenji,
skupaj pa kot zbegano vprašenje;
kaj zdaj, kod in kam...

ženska:

Milena: Te je čas prepirov v čredi,

čas očitkov, ki zalajajo
drug na drugega

kot na silo vklip segnani psi,
čas prvih lro, ki poživinijo

Maja: zvestobo, čas, ko se zobliskajo
prej skriti noži in se lokavosti
nesramežljivo vadljajo.

Peter: Konec bo pepelnično siv,
malo krvav in precej blaten,
modrec bo pozneje rekel,
tako je s čredo brez vodnika.

ZBOR:

Brinčki, tava, Vračali se bodo razkropljeni

Solo kot oblaki po kratki, suhi nevihti,
in vsak se bo pritihotapil
domov pri zadnjih vratih
in ne bo nikogar zbudil.

na →

(6)

st.

Milena: A steč. Vse rode, ki so odtekli, vse solze z

(Zvonjenje kučentov, ne predivje, zlovesče, vmes navček.)

TI (crescendo) Ko konča tičem

Moski glas

Fz

Dolgo ^{smo} so tekli za njim.

S težkim sopenjem so prelajali polje.

Bil je tek mnogih nog,

bohneči tek čez gluhi sneg.

Hm

Zenski glas:

Niski svod neba je bil

Le odnev topota ~~nihovih~~ ^{nasih} nog

In tešni dan je bil okrog in okrog

Le siva dinka ~~nihovih~~ ^{nasih} kožuhov.

Kolka

Uha!

Fz.

Moski glas:

Butanje težkih žrednih zvoncev

poklekneju

je preglušilo prepir

njegovih treh počasnih loncev.

Smotriti ^{smo} ga

in ga v krogu obstopili.

Na končnih nogov ~~je~~ ^{nam} je šeela zraka.

Hm;

Zenski glas:
Gledali ^{smo} ga

s naravnim pogledom malika,

ki se mu na dan slaper senice

Barve Sloveške obo stratiha.

(Kučenje (sa poseti učnega vovalja v tem pa in glasu))

Gledal jih je

izpod niskega kurentskega čela,
uprto kakor bik, ki ima
v vratno žilo ſulico zadrte.

Zenski glas:

Milena: ^{smi} Z očmi ~~po~~ rekli mi. drigati?

Zbor:

Franči: In vſi ~~na~~ bili mi
in mi ~~so~~ bili vſi, ~~še~~
le tisti, ki mu je zasadil nož,
mu je skoš ozko ustno režo
šepnil z vročimi človeškimi ustimi:
Ti. Krik!

Kurent:

Kocerari: Le tisti, ki me je zasadil nož,
mu je skoš ozko ustno režo
šepnil z vročimi človeškimi ustimi:
Ti.

Zbor:

Bruncko: ŠEPNIL Z VROČIMI ČLOVEŠKIMI USTI TI! Milena Ti, Majda Ti!
Minuta Franči Ti! (Fortissimo. Žvonjenje, navček, zvonovi s cerkve, kurentski zvonovi, tuljenje podobno sireni, krik zaklanega, potem rdeča, krvavo rdeča, šetudi navidez hidasta, škrlatna luč krví.)

KAZEN IN VRNITEV

KAZEN

Bruncko: Slepajo ga in nagega
zaamehujejo, vzmejo si njegovo ženo

Majda:

in ji povzročajo naslado. Kot kadavri zeleni
svetniki mu berejo grehe
natančno in dolgo kot smrtna ura,
že spet sanja o človeški ribici
in čuti, da se mu spolne žleze
sušijo, da mu jetra oglenijo

Milene

in peša srce. Potem pridejo
v belih plaščih in mu merijo
količnik razuma, hahljajo se
in si šepetajo "malo, prav malo"
in to tudi razglasijo

Flanci:

drhali. Tistim,

Peter:

ki se smili, se tudi studi. Mora
s pograda za kopače na pograd
za starce, ki smrde po poscanem
in so onemoglo opolzki. Začenja se
tisočletje soplanih vic,

to ve po tem, da močno diši

po kuhanem fižolu in da je ječ

kakor skopljenec. Zvenčanju pločevinastih piskrov
se samodejno odziva

kot pes, cedi se mu slina

glasno se spezdi pri proslavi

in teče med smejočim špalirjem

ljudi in ne najde stranišča, potem

se ga vroče dotika težka odeja

z nabuhlimi blazinicami

kakor debela ženska. Pije

suho vodo
in zapoje
kot Ofelija.

RAZTELESENJE

Kocevar: Našli so veliki strah,
temo nagonov
v brlogu rogov,
v zublju jezika nabrušeno kri,
žalost molčeče zadrto v očeh
kakor nož v rani
mirujoč.

Zenski glas:

Milena: Našli ~~samo~~ žejo,
močvirje in noč,
težek vonj znoja
v kožuhu-preddverju pekla,
gola plesoča telesa
in temni grozd spolovila.

Minu: Našli ~~samo~~ prvo
in drugo
in tretjo lupino, v njej
belo telo kot jedrce,
stisnjena rebra
in kupček možganov:

Monika: vse belo
in drobno
kot groza.

Ojanc: Ne kažeš so zakrisčali

ZBOR:

Brunck: Nekateri so zakričali.

Peter:

Nekateri so se čudili.

Nekateri so se smejali.

(Zvonjenje kurentskih zvonov, rdeča lumb, konec "kurentske epizode")

Peter smeja

SILČENJE — Kurent (če med "srenjo")

Kocenogr. Snel je kapo,
naj bo sram
obrnjen z obrazom
v tla, je rekel, zvonce
je odpel — blejava čreda,
ki se razbeži
na vse strani — je rekel,
vrgel jih je
na podstenje, seklane oves.

Slekel si je kožuh
in ga obesil na lipo,
naj bo razpet in smešen ✓
je rekel,
kdor si je pustil
sleči kožo. ✓

Raševinasto srajco
je vrgel na srp, kača
je mirna
je rekel,
dokler čaka,
kaj se bo še zgodilo.

Majda

Za vrtovi se vrača, sinočnji požigalec
in zadnje nočne mačke mu huškajo spod nog
kot strahi v mračne kote. Vlačugarski psi
ga srečajo, s studom ovohavajo,
a ne izdajo.

Minu:

Za sabo vleče
pijano kapo, za edini, še vedno trmast
rog jo vleče crknjeno, že ohlajeno.

na tlem - noči

čaša
čaša noči

-33-

ČEZ VRT ČEZ POLJE K REKI

Bruno Koi:

Čez vrt,

čez polje

k reki, šepeta, gre

skoz sadovnjak. Večer

mu pod drevjem postilja rdeče,

da dogoreva mrzel kres,

mrzel maršni vrbov grm.

Po polju tava, tone

ples - Minu na Tekst

Franči

Majda: Za vložiše vtaci (sl. 35)

v meglo z dvignjenimi rokami

kot drevo. Prhlo listje,

šepeta, zlato, sonce stanjšano,

dim, sopuh konja klecnjenega, šepeta,

počasi kot za zimo

išče si ležišče. Spati,

šepeta, nič reči,

še z mezincem ne ganiti.

Milena:

Postna bližina prsti

mu sili v prsi,

polne zdrobljenega kašlja,

v trebuh,

Minui poln kužnih črev.

Minui za sabo vleč (34 sl.)

Peter

Še malo šepeta,

na čelu tega sna

je veter, svetla griva,

reka

kot odprta žila:

Konec plesa

naj pogoltne,

naj izpljune,

naj ne gnije,

šepeta.

(Juč taka kot v začetku, jutrišnji svonovi, zvonjenje kurenstov je le redko, nenevorno.)

JUTRO

Branc
Brdacko:

Hoški glas: VSI

To je čas vrnitve, ura,
ko se nebo osiplje. Hoč je
v steblu globoko pod vodo
nalomljena. Najbolj so trudni
speči, preden se sbudijo.

Brezvoljni, slečeni in topli
so prepuščeni omahljivosti
in vsakršni lagodnosti,
ko jih sanje zapustijo,
sredi polja kakor kurenta,
iztresnjenege, razoglavavega
v pozni mesecini.

Dhdro ren

pepej

Hanit To

VSI

ko jih sanje zapustijo (pravilno)

BRUNERO

(Nekdanji) Kurentu:

Hocen! Ohripele svonce in v sorti

nasršen kožuh je zakopal, mchovino,
do triindvajsete pomladi,
dokler spet kdaj ne zraste
rjoveči grm iz steptanega poletja.

Moški glas:

Brunček: Blodenj polna hiša iz preproti,
ki je ponoči pogorela, se še kadi,

Franček: a prvi petelini vzkrikajo
nezdovoljni z dnevom, ki prihaja,
kriče se nanj jezijo, po nebū praskajo,
lice prebudijo, da vsidejo čez rob polja

Brunček: obrazi, uniti od trohnjenja: nič ne rečejo,
ne čudijo se tej vrnitvi,

(tej složno zamolčani kurentski preveri.)

Franček: ~~1x~~
(Tema, molk, zvonci, zvonci, zema, zvonci divje:
potem normalna svetloba. Z magnetofona čujemo tekst. Kurent
normalno oblečen gre s kangledico proti izhodu (prvi, pred gledalci), deček se igra s kurentsko opremo in jo potem vleče za seboj za "kulise".)

Tema - Kangledice

Peter

Le gledajo ga, kako zdaj zgodaj prebujeni deček
potuhnjen besopeti za ljudmi, ki grejo delat,
pozni, nejevoljni in zaspani.

V njegove zakotne oči se niti ne ozrejo,
on pa s kangledico svoni po mleku.

J. A. P. K. B. x Kangledic

Brunčko: To je čas brezvladja, noč košatih potnih zvezd.

Milena: Ura bičanja mesa.

Franci: V zarotniški temi izberemo pijanega glavarja

Kočevar: ...pijanega glavarja

Brunčko: ...pijanega glavarja

Milena: ...pijanega glavarja

Majda: ...pijanega glavarja

Minu: ...pijanega glavarja

Franci: ...pijanega glavarja

Peter: ...pijanega glavarja